Quelle: http://manuscripta.at/?ID=917
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

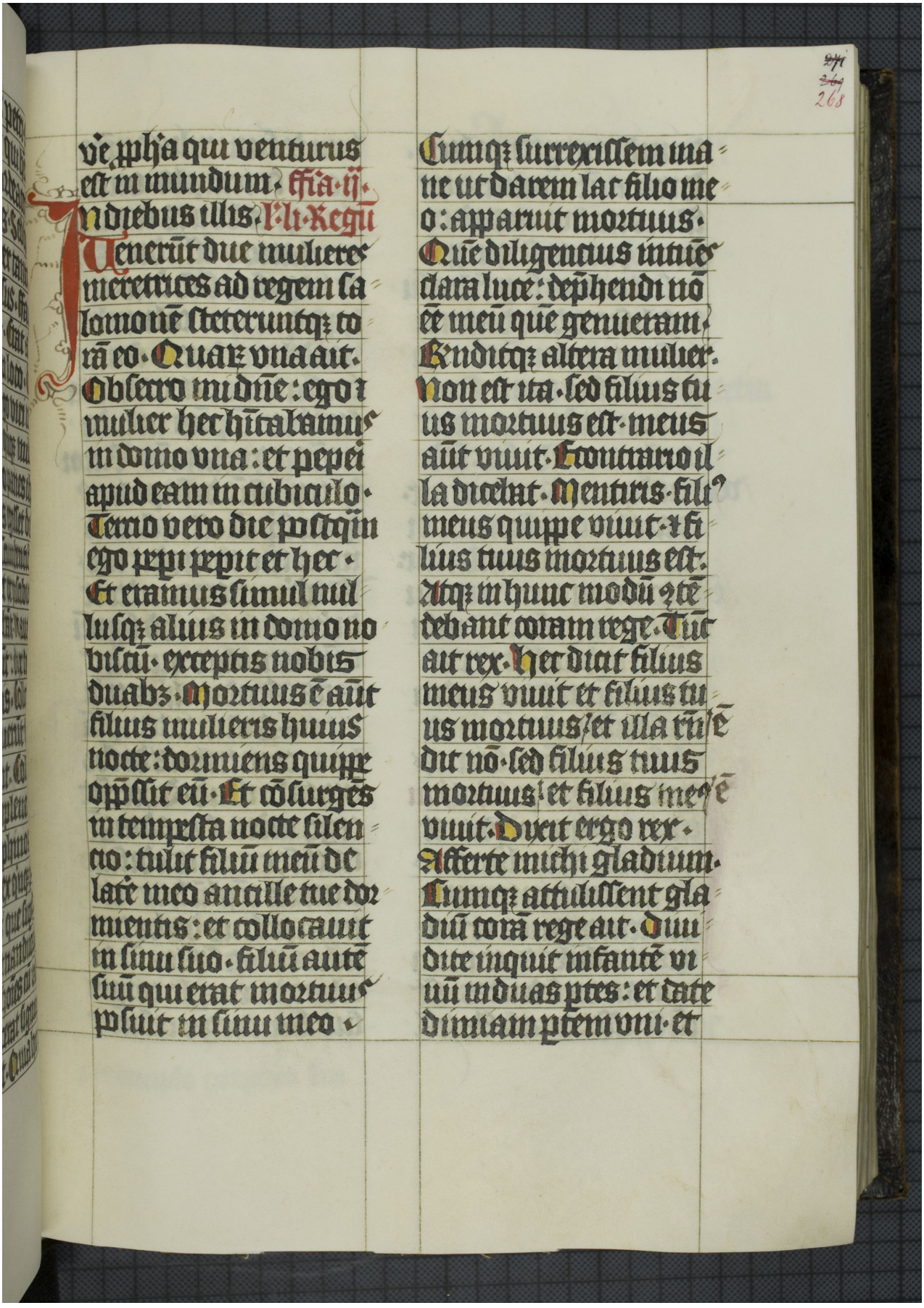

vē ꝓphia qui venturus
est in mundum. Ffia. ij.
In diebus illis. l. li. Regū
Venerūt due mulieres
meretrices ad regem sa
lomonē steteruntq; co
rā eo. Quarꝫ vna ait.
Obsecro mi dn̄e: ego ⁊
mulier hec hītabamus
in domo vna: et pepe
apud eam in cubiculo.
Tercio vero die postq̄m
ego pepi pepit et hec.
Et eramus simul nul
lusq; alius in domo no
biscū. exceptis nobis
duabꝫ. Mortuus ē aūt
filius mulieris huius
nocte: dormiens quippe
oppssit eū. Et cōsurgēs
in tempesta nocte silen
cio: tulit filiū meū de
latē meo ancille tue dor
mientis: et collocauit
in sinu suo. filiū autē
suū qui erat mortuus
posuit in sinu meo.

Cumq; surrexissem ma
ne ut darem lac filio me
o: apparuit mortuus.
Quē diligencius intuēs
clara luce: deprehendi nō
ēē meū quē genueram.
Renditq; altera mulier.
Non est ita. sed filius tu
us mortuus est. meus
aūt viuit. Econtrario il
la dicebat. Mentiris. filius
meus quippe viuit. ⁊ fi
lius tuus mortuus est.
Atq; in hunc modū ꝯtē
debant coram rege. Tūc
ait rex. Hec dicit filius
meus viuit et filius tu
us mortuus/ et illa rn̄/ ē
dit nō. sed filius tuus
mortuus/ et filius meus/ ē
viuit. Dixit ergo rex.
Afferte michi gladium.
Cumq; attulissent gla
diū corā rege ait. Diui
dite inquit infantē vi
uū in duas ptes: et date
dimiam ptem vni. et